

Sygn. akt II Cz 555/17

POSTANOWIENIE

K., dnia 19 września 2017 r.

Sąd Okręgowy w Kaliszu, II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Barbara Mokras

po rozpoznaniu w dniu 19 września 2017 r. w Kaliszu

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa głównego B. K.

przeciwko pozwanym M. K., Z. K.

o zapłatę

oraz z powództwa wzajemnego M. K., Z. K.

przeciwko pozwanej wzajemnej B. K.

o zapłatę

w przedmiocie zażalenia Z. K.

na postanowienie Sądu Rejonowego w Jarocinie

z dnia 21 lipca 2017 r., sygn. akt I C 280/16

p o s t a n a w i a :

oddalić zażalenie.

SSO Barbara Mokras

Sygn. akt II Cz 555/17

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Rejonowy w Jarocinie oddalił wniosek Z. K. o zwolnienie od opłaty od apelacji.

W uzasadnieniu podniesiono, że Z. K. nie wykazała, że nie jest w stanie ponieść kosztów sądowych bez uszczerbku dla koniecznego utrzymania siebie i rodziny.

Zażalenie na powyższe orzeczenie złożyła Z. K., zaskarżając postanowienie w całości.

Skarżąca zarzuciła zaskarżonemu postanowieniu – w istocie - błąd w ustaleniach faktycznych przyjęty za podstawę orzeczenia i mający wpływ na jego treść polegający na niewłaściwym przyjęciu, że Z. K. jest w stanie pokryć koszty postępowania, w tym koszty opłaty od apelacji w wysokości 1.599 zł bez uszczerbku dla koniecznego utrzymania siebie i swoich najbliższych, podczas gdy z okoliczności sprawy, w szczególności istnienia po stronie wnioskodawczyni

wysokich zobowiązań kredytowych, wynikają twierdzenia przeciwne, a w konsekwencji naruszenie przepisu art. 102 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych poprzez uznanie, że wnioskodawczyni jest w stanie ponieść koszty opłaty od apelacji bez uszczerbku dla koniecznego utrzymania, podczas gdy jej obecna sytuacja majątkowa i zarobkowa jest tego rodzaju, że uzasadnia przyznanie zwolnienia od opłaty od apelacji.

Mając na uwadze powyższe zarzuty, skarżąca wniosła o zmianę zaskarżonego postanowienia poprzez zwolnienie w całości od obowiązku ponoszenia opłaty od apelacji.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

Należy zauważyć, że postanowieniem z dnia 29 marca 2017 r. Sąd Rejonowy w J. oddalił wniosek Z. K. o zwolnienie od opłaty od apelacji. Przedmiotowe postanowienie uprawomocniło się w dniu 15 maja 2017 r., w wyniku oddalenia przez Sąd Okręgowy w Kaliszu zażalenia na to postanowienie. Pomimo tego, w piśmie z dnia 26 czerwca 2017 r. Z. K. ponownie wniosła o zwolnienie od przedmiotowej opłaty od apelacji powołując się na nowe okoliczności, tj. fakt, iż z początkiem marca 2017 r. Z. K. otworzyła nowy sklep, który musiała zaopatrzyć, co stworzyło konieczność zakupu towaru z odwleczonym terminem płatności i w konsekwencji zwiększyło obecny rozmiar zobowiązań kredytowych wnioskodawczyni.

Zważyć należy, że instytucja zwolnienia od kosztów sądowych jest wyjątkiem od zasady odpłatności wymiaru sprawiedliwości i stanowi pomoc państwa dla osób najuboższych, które nie są w stanie ponieść kosztów sądowych z uwagi na konieczność pokrycia podstawowych wydatków bytowych. Oznacza to, że zwolnienie od kosztów sądowych jest możliwe wtedy, gdy strona wykaże, że nie posiada bieżących dochodów, czy też jakichkolwiek oszczędności na pokrycie ewentualnych kosztów związanych z toczącym się postępowaniem sądowym, ale również nie jest w stanie w żaden sposób takich środków pozyskać. Strona postępowania sądowego, która dysponuje dochodem bądź możliwością jego uzyskania, powinna poczynić oszczędności na pokrycie kosztów sądowych, w tym przez odpowiednie ograniczenie innych wydatków nie będących niezbędnymi do utrzymania siebie i rodziny.

Przekładając powyższe rozważania na grunt niniejszej sprawy, należy podkreślić, że niniejsza sprawa toczy się od połowy 2015 r. W tym stanie rzeczy Z. K., prowadząc działalność gospodarczą generującą wysoki przychód, miała możliwość i - tym samym - powinność poczynienia oszczędności w swoich dochodach dla zabezpieczenia wydatków na pokrycie przyszłych kosztów sądowych, tym bardziej, że wyrok pierwszoinstancyjny zapadł w dniu 12 grudnia 2016 r., a zatem Z. K., będąc niezadowolona z rozstrzygnięcia, wobec zasady odpłatności wymiaru sprawiedliwości, musiała liczyć się z koniecznością uiszczenia opłaty od apelacji. Skoro tak, to czynienie przez Z. K., po wydaniu wyroku przez Sąd I instancji, wydatków na dodatkowe inwestycje w ramach prowadzonej działalności gospodarczej, które w zamiarze miały zwiększyć jej przyszły dochód, oraz związane z tym obciążenia finansowe, w żaden sposób nie mogą skutkować uznaniem, że wnioskodawczyni kwalifikuje się skorzystania z pomocy finansowej Państwa w postaci zastosowania instytucji zwolnienia od kosztów sądowych.

Wobec powyższego należy uznać, że zasadnie Sąd I instancji oddalił ponowny wniosek Z. K. o zwolnienie od opłaty od apelacji.

Dlatego, na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c., orzeczono, jak w sentencji.

SSO Barbara Mokras